

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 774/2020
03.09.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станић, председника већа, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници по тужби тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Драган Милетић, адвокат у ..., против тужене Основне школе „Бора Станковић“ у Губеревцу, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Лесковцу, ради накнаде трошкова, поводом ревизије тужиле изјављене против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2864/19 од 08.11.2019. године, у седници већа одржаној дана 03.09.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УТВРЂУЈЕ СЕ да је ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2864/19 од 08.11.2019. године повучена.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 2864/19 од 08.11.2019. године одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђена је пресуда Основног суда у Лесковцу П1 14/18 од 02.07.2019. године којом је одбијен примарни тужбени захтев тужиле да се тужена обавезе да јој на име неисплаћеног регреса за коришћење годишњег одмора исплати износ од 43.964,00 динара за 2015. годину са законском затезном каматом почев од 01.07.2015. године до исплате, износ од 43.951,00 динара за 2016. годину са законском затезном каматом почев од 01.07.2016. године до исплате и износ од 47.136,00 динара за 2017. годину са законском затезном каматом почев од 01.07.2017. године до исплате, те на име неисплаћене накнаде за исхрану у току рада почев од септембра 2014. године закључно са августом месецом 2017. године месечне износе ближе наведене у овом ставу изреке пресуде са законском затезном каматом на сваки појединачни месечни износ почев од 22. у месецу за претходни месец до коначне исплате. Ставом другим изреке, одбијен је евентуални тужбени захтев тужиле којим је тражила да се тужени обавезе да са тужиљом закључи анекс уговора о раду којим се запосленој тужилји признаје право на накнаду трошкова за исхрану у току рада и за регрес за коришћење годишњег одмора и утврђује њихова висина, а накнада трошкова за исхрану у току рада изражава у новчаном износу почев од дана подношења тужбе, те уколико тужени не закључи анекс уговора о раду са тужиљом да се ова пресуда има сматрати правним основом за утврђивање висине накнаде трошкова за исхрану у току рада и накнаде за регрес за коришћење годишњег одмора и за њихову исплату тужилји почев од дана подношења тужбе и изражавање накнаде трошкова за исхрану у току рада у новчаном износу у исплатним листама, као неоснован. Ставом трећим изреке обавезана је тужилја да туженој накнадни трошкове парничног поступка у укупном износу од 6.000,00 динара.

Против правноснажне другостепене пресуде тужиља је изјавила ревизију 25.12.2019. године, због погрешне примене материјалног права.

Тужиља је поднеском од 14.08.2020. године обавестила Врховни касациони суд да повлачи ревизију изјављену против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2864/19 од 08.11.2019. године.

Из разлога што је тужиља повукла ревизију, Врховни касациони суд је сходном применом одредбе члана 369. став 2. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11... 18/20), у вези са одредбом члана 389. став 2. и члана 419. истог закона одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Бранко Станић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић